

у Београду 30. Марта. 1857.

ШУМАДИЊА,

Листъ за

ЖЕНДЖЕНСТВО, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издаватель Любомиръ Н. Ненадовићъ.

ТЕЧ. VI. Овай листъ излази Вторникомъ, Четврткомъ и Суботомъ на по табака. Цена му је за 3 мес. 4. за пола год. 8 а за целу год. 16. цв. За огласе плаћа се 3. кр. сп. одъ врсте за један-пут је 5 кр. сп. за тројпутъ.

№ 38

СРБСКИ НОВОСТИ.

У Београду 29. марта.

Као што ће публици овдашњој по већој части познато бити, постоји овде већ је одъ три године при евангеличкој общини немачка школа, у којој су одпрешила само немачка деца. Када су се пак ће србски родитељи пријавили съ децомъ, жељећи да ова онако исто, а съ мањим трошком, науче немачки, као што уче и. п. у Земуну, Панчеву, Ораовици, Митровици и т. д., овда се представничтво речене общине, одзывајући се тога жељи, обратило високословномъ Попечительству Просвещтения съ молбомъ, да поменуту школу благоволи узети подъ свое надзорство. Па добивши што је молила, имала је евангеличка обшина срећу, 26. ов. мес., као на данъ полгодишњег испита, поздравити у школи својој једногъ одасланика хвалњеногъ Попечительства, кој је на испиту предсједавао. Начинъ на кој се у тога школи предаје, онай је, кој је већ је многогодишњимъ искуствомъ по свог Герману обичинио као цѣлисходанъ. По томе начину свако, ма како слабогъ дарования дете, научи за по' године правилно читати и писати. Одъ предмета пак је предају, есу, осимъ немачкогъ језика, још и обшта знанја изъ историје, земљописа, физике, геометрије, аналитичкој рачунарњи и чертанију. Ноте такође се предају. Школска година траје 10 месеци, а свакијашњији предавањи 6 сати. Ученици који нису одъ евангеличке общине, плаћају на месецъ 1 талиръ, кој се на издржавању учитеља обраћа. Но и то везнатно плаћање само је за сада. —

Војводство Србија. — „Алг. Цтг.“ јавио је неки данъ да ће се укинути Србско Војводство, па опетъ саставити съ Маџарскомъ. Данас је самъ вели да то неможе никада бити, јеръ то недаду мислiti ни историски развитакъ војводства, ни догађаји одъ 1848. год., нити и званично министерско изјасненје о устројеню те земље одъ 17. Нов. 1849. год. по новоме. Даљи самъ царъ једанпут је већ (патентомъ одъ 18. Нов. 1849. год. по

нов.) прогласио за „великогъ војводу Војводства Србије“, па садъ неможе оставити ту титулу. Притоме нису војводствомъ само Срби награђени за верност, него и самой држави иде у рачунъ да та земља остане одвојена одъ Маџарске.

Црна Гора. — Кају да Аустрија шилј јошъ војске у Которъ, да што већма подкрепи протестацију свою противъ познатогъ поступка са Лукомъ Радонићемъ. Међутимъ самъ „Естр. Цтг.“ допуњита да је Црна Гора када бранити се, јеръ самъ вели да је јака као градъ, а притоме може одъ свои 150.000 житеља одвојити на бой по 40.000 јунака. — Исте новине пишу даљ о одношају црногорскогъ народа и према Турцима, па веле да Црногорцима није ни замерити што се једнако био съ Турцима, јеръ люди су, па вала имъ живити, а земља имъ је тако сиромашна, да немогу силомъ изнудити изъ ње све што имъ треба; него дипломатија вали да се заузме за Црну Гору, па да јој дода једанъ комадъ земље турске, а Црна Гора да призна порту за сизерена надъ тимъ комадомъ земље.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Последње вести изъ Букурешта јављају да ће се најавијиадаосъ почеткомъ Маја почети радити, и да ће „европска комисија“ пре Августа моћи поднети известие своје конференцији, која ће се тамо Септембра месеца тога ради новово саставити у Паризу.

О Русији јавља берлински „Публицист“ да ће се најавијиадаосъ 8 миља даљ одъ Петробурга основати једно немачко насеље одъ једно 50.000. душа.

Ради неаполитскогъ питава ићи ће, као што јавља „Газ. д. Вер.“, велики руски кнез Константин у Неаполь, да помогне расправити распру са западнимъ силама. У томе смислу већ је и царъ Александаръ, јаку, писмомъ јединимъ спремао цара Наполеона и побудио га послати у Неаполь француску лађу једну съ дотичнимъ посредникомъ.

Збогъ најнијуршке ствари држана је у Паризу и седма конференција, а још нису стране ни близу поравнане.

Сардиния устројава станъ једанъ одъ 20.000 мом. кодъ Александрије. — Посланикъ сардински одазвају је изъ Бе-

ча зато „што краль сматра да ние сходно оставити свогъ дипломатскогъ агента у Бечу, кадъ є и Аустрија одавала свога дипломата изъ Турине“. — Правитељство сардинско обнародовало є један меморандумъ, коимъ доказује права своя на Ментону и Року.

У Аикони є, као што отуда явља „Ес. Кор.“, 19. ов. мес. неко пущао са сокака на жандарскогъ стражмештера Балдонија у једной одъ найживљији кафана, и ранио га у смртно. Но мисли се да ће то пре бити приватна чия освета, него политичка каква демонстрација.

Међу Шпаньолскомъ и Португалскомъ заметнула се распра збогъ границе. Зато є састављена једна мејловита комисија, коя є, кажу, већ прилично незгода уклонила.

Избори нови чланова за парламентъ у Енглеској, као што явља „Глобъ“, овако су испали: Изабрани су т. њи 325 либералаца, и 210 конзервативаца.

Оружанѣ противъ Хине наставља се међутимъ једнако: Тако „Преса“ явља да є 25. ов. мес. отишло изъ портсмутскогъ пристаништа више убийни лађа са једно 3000 мом.; а и изъ Гибралтара отишла є једна бригада.

Найпосле вѣсти изъ Америке явљају о одношама американскогъ правитељства къ Новом Гранадију: Посланикъ американски, Бовлингъ, и изваниредни комисаръ сајединїни држава, Морзе, кои є одаславъ био у Панаму да изслѣди зашто є тамо проливена крвь поданика његовогъ правитељства, — ишту пасоше да одлазе изъ земље, јербо правитељство републиканско непријестаје учинити имъ по предлогима.

Везувъ.

(край)

Јошъ никадъ нисамъ био у тако очајной незгоди. Енглескија се једнако молила Богу, немогући даљ ићи збогъ ноге опаљије. Нисамъ могао ни помоћи јој ни оставити је.

Опасность постане неизбежна. Лава т. є. сврши тек чай свой до великогъ дувара, па онда скрене десно, и потече узъ њега башъ покрай наши ногу. Отуда буде тако яка врелина, да є више немогосмо ни минутъ издржати. Је се усилимъ што већма могу, па узмемъ сироту девойку да є однесемъ преко пећине одъ сумпора. Она се јошъ молила Богу.

Кадъ прећемъ преко пећине, доћемъ до неколико повиши стена, по коима самъ могао даљ пужати се съ њомъ заедно. Већъ помислимъ да смо спасени, кадъ али једна одъ тих стена, на коју самъ найпосле стао, одрони се подъ нама, те обое скотрљамо се доле, а за нама полети много камена. Срећомъ и чудомъ некимъ не науди намъ то каменъ ништа. И одъ лаве међутимъ побегнемъ тако, да остане иза насъ. Али како се яко препаднемъ, кадъ опетъ наћемо на опасность, коју доиста, ако икој другу, ние никако могуће било избећи! Предъ нама се једавпутъ отвори једна провала, широка и пуна ватре. Преко ње прескакати неусудимъ се, јербо самъ био изнемогао одъ тешке врелине. Но све и да покушамъ прескочити је самъ: ођу ли то моћи и съ њомъ заедно? Никако. Зато она, кадъ то увиди, прикуне ме да є оставимъ, па гледамъ како ћу се самъ спаси. Но како јада є оставимъ?

Юначни млади Салваторъ, исти вођа нашъ, узме обнешвћену и полакъ мртву девойку, па одважно прескочи преко провале. Охрабренъ, прескочиши и ја за њимъ, па онда саставимо руке унакрстъ, и по среди узмемо девойку, и поскочимо преко стена и пукотина крозъ жаръ и ватру, те тако съ тешкомъ мукомъ дође мо до дувара, одъ кога се надасмо спасению. Како самъ се успужао на дуваръ, незнамъ ни самъ. Густъ димъ кулио є и подъ нама и надъ нама, и више пута смо одклизали натрагъ, башъ кадъ смо съ найвећомъ мукомъ једва неколико стопа отишли били у напредакъ. Срећа велика што се ние довде јошъ променио био ветаръ, а никадъ се неби попели на дуваръ. Више самъ пута био и обневидио, и клецао самъ коленима сваки часъ, и морао самъ често спуштати кукавну девойку, јербо самъ је два могао и самъ пужати се. И вођа є био јако изнемогао тако, да смо морали сваки часъ пити вина изъ могъ стакла, те тако смо се држали на ногама.

Тако очајаваюћи, обазремъ се, и може сваки мислити како ми буде кадъ неочекивано видимъ кодъ себе — вернога вођу нашегъ! Онъ є невиђено прескочио био преко ватрене провале къ нама. То ме наново охрабри, и загрлимъ га као анђела спаситеља. Онъ пакъ отргне се одъ мене, па поплашено пружи прстъ горе и продере се колико игда може: „Меня се ветаръ!“ И уисти ма' покрио насъ читави облаци одъ пепела усияногъ, и грдно комаће одъ стена са стравитомъ праскомъ стропашта се свудъ око насъ. Земља се подъ нама заняла, и груне тутњава тако јака, да помислимъ садъ ће се стропаштати сва гора, и саранити насъ подъ своимъ развалинама!

Кадъ се попнемо за три трећине узъ стрмениту низбрдицу, севну око насъ различити ватрени појави тако, да се сви стресемо одъ страха. Гора као да хтеде и насъ заедно съ ватромъ избацити наполъ. Громови њени громише ужасно, и дуваръ, узъ кој се пужасмо, затресе се тако ако, да се једва могосмо држати. Сваки минутъ стајасмо све опасније да насъ дуваръ нестресе са себе. Но башъ та опасност и пооштри насъ да се усилимо што већма можемо, те тако найпосле стигнемо на найвиши връх.

Прође ме ладанъ зной, па обнешвћенъ свалимъ се на земљу; и прође неколико сати, докле се опетъ повратимъ да могу ићи даљ. Неколико господе одъ оставшегъ друштва нашегъ, а међу њима и отацъ, скоро полудивши отацъ несрећне девойке, дотрче къ нама са својимъ вођама да намъ помогну. Али помоћи њијова најалост је да већъ доцканъ, јеръ сирота девойка већъ је сва дрката изванъ себе, а и вођи нашемъ била је десна рука готово сва раздрускана одъ једногъ камена, кој се у ономъ прескакању одронио био на њега. Сви смо били да неможе горе бити.

У найвећемъ ћутанју поћемо натрагъ, но сви жалостни, а не онако весели, као што смо били кадъ смо дошли. Девойку обнешвћену однесемо до Резине, а оданде у Неаполь, где после неколико сати — умре.

Додатакъ по г. В. М. — Још страшније је Везувъ избаџивао ватру пре наведеногъ случаја, о коме приповеда Хайлбронеръ. 24. Августа 79. год. засуло је

такво избацанъ две вароши, Херкуланумъ и Помпее, кое су на 16 година пре тога већь биле покварене одъ якогъ земљотреса. Догодило се пакъ то онда, кадъ су скоро сви људи били у театру. Грдна мложина пепела, који је летио до Рима и чакъ у Сирину и Египетъ, помрачила је била воздухъ тако яко, да се уредъ подне нис видило; а одма затимъ заронио је тай пепео и лава рече вароши гдешто 74, а гдешто и 100 стопа високо, тако, да имъ се нис знало ни места где су биле. — Међу знамените вулкане спада и Етва у Сицилији. Гора је висока је, и никадъ се на њој некрави снегъ. Године 1536., а и доцније, потекоше изъ ње яке лаве; а г. 1693. затресе се земља, и за три дана прогута 16 вароши и више села, и сарани преко 90.000 људи.

Одъ Етне долазио је земљотрес је испод мора и између 5. Фебр. и 28. марта 1783. год., кадъ су опустиле Калабрија и Сицилија. Читави предељи спузили су се съ гранитскогъ свогъ предеља, и близу Сциле свалио се велики комадъ брда у море. Вода је одъ тога после нагла натрагъ, и однела 1450 људи. Найвећи је био потрес у варошици Опиду близу Аспрамонта, висине једне одъ апенински планине, која је вечитимъ снегомъ покривена. Потресъ тай простирао се преко 80 квадрат миља и изъ темеља је порушио 400 вароши и села, и свалио више одъ 100 брда, и на многи мести отворио страшне провале, и око 100.000 људи кое потукао кое осакатио. — У Лизабону, престолной вароши португалской, страдало је 1. нов. 1755. год. 30.000 људи; а 1746. године, кадъ је развалење Калао и Лимъ вароши, пропале су 23 галије у море, и то све за 3 минута. У Сирин пакъ, где више година једно за другимъ био земљотресъ, 17. год. порушено је за једну ноћ 13 велики вароши, и потукао 200.000 људи; а 1759. год. иново је срушено 7 вароши, и потукао наймане 30.000 људи; а 1822. год. у једну ноћ крозъ 10—12 минута нестало је 8 вароши са свима околнимъ селима, и погинуло је 20.000 људи. — И у Америци, одкадъ се за њу зна, било је земљотреса у више предеља. Страшанъ је био у Каракасу 1812. и 1813. год., а нарочито у Венецуели. После велике за 5 месеци суше, почеше звона сама одъ себе звонити, и испод земље чуо се тресакъ, одъ когъ се земља залупала као таласъ. Силни светъ, који се скучио био у цркву на молитву, буде савъ заронење. Црква, која је била 150 стопа висока и стаяла је на 12—15 стопа дебелимъ стубовима, свали се и падне у 6 стопа дебео пра. Касарне са целимъ упарајенимъ полкомъ нестане сасвимъ, и скоро сва вароши буде разорена, и погину око 10.000 људи.

Наравно да сви земљотреси недолазе одъ Етне, ни само одъ Везува, него има јошъ много такви горе не само у Европи, него и у Азији, Африци, Америци, и Австралији. Што се пакъ, говорећи о ватрометимъ гората, уедно говори и о земљотресима, и обратно, то је зато, што оне исте силе, кое у утроби кое ватромете горе праве ватру и избацију је, праве и земљотресъ, дјествуји при избацитвану само у висину, а при земљотресима на све стране. Јошъ се потврђује да све такве горе стое међу собомъ у свези, па кадъ почне једна избацитвати ватру, често и друге избацију је у исто време. Мора дакле да има много исподземни ватра, за кое се и незна; а наймане зна се за подземне ватре у мору. Та-

ко се пре 1700 година дигао изъ мора острвъ Делосъ. Но такви острви понайвише су опетъ у море пропадали.

Одъ материја на последку, кое ватромете горе избацију, најзначатија је лава, т. е. усияна и растопљена ма-са, у којој кадшто има расопљеногъ и бакара и сребра, те јонъ и гвожђа, и коя кадшто тече 2 миље широко, 15 миља у дужину, а 200 стопа дубоко. 1699. год. истекло је изъ Етне толико лаве, да би се могла начинити четири Везува, силини непео и нерачунајући.

Малине.

Немој се жалити на оскудицу у радостима. Оне изнчу по путу живота свуда као цвеће. Непрези скромну любичицу, што се она невелича као горда лала.

Као што су се грчке вароши у производству лепога у свакомъ роду надметали, тако се надмеће опадајући векъ у разкошту и лудости. Џељ је наликъ једна на другу, само тамо мудрогъ, овде лудогъ човечства.

Карактеръ овай има, који оно, што нис лепо, што је заблудено и замршено у животу његовоме, помоћу основоположења у најтешњу преграду упути, који ове непријатељи бића познає, и пре њијовогъ, подъ свакојакомъ маскомъ покушаногъ повратка обузда, да се сътњи чистомъ, слободномъ животу празно место прибави.

Све намъ приповеда целу истину: добродѣтель је определенъ човека, његово највеће преимућство и сачинава цело његово достоинство. Ти венаодишъ истина у томе никаково савршенство, али приближавање къ истоме.

Сујета, стидъ, а навластило сложение тѣла, сачинава често юначество људи, а добродѣтель жена.

Почитуй човечество! и ако би људи достоинство свое заборавили, и ако никади не би људи у лепимъ дѣлима били, почитуй човечество!

Само истинито чувствованъ и чиста любавъ знаду достойно благодарити; сујета и занешеностъ приносе у припознавању туђи заслуга само себи самима благопријатну жертву.

Озбиљна воля свемогућа је, она је Богъ у прсима нашима.

Свирѣпе и смућене су често различите промене среће.

Здравље, псао и радостъ су лишће одъ детелине нашија дана.

Само људи, који радити знаду, познају даръ мира, даръ овай, оснивање ово, подражавање ово створитеља.

Вѣроисповѣдь чини насъ мудримъ, добримъ, веселимъ и задовољнимъ; она насъ учи саданьость право употребљавати и уживати; она отвара најлепше изгледе у будућностъ, обећава намъ тамо горе вечно блаженство, и чини насъ за то блаженство заиста способнимъ.

Распознавање истине, жеља и снага къ добру, мирно, задовољно срдце, умереность у срећи, утѣха и бодростъ у несрѣћи, надежда и поузданостъ у животу и у смрти; све су то дарови вѣре, и како су драгоценни и необходијмо нужни ови дарови къ блаженству нашемъ.

Постављени.

По гласу „Званични Новина“ протоколиста Совјета Јован Бабић постављен је за столоначалника Совјета, на овога место Коста Арсенијевић експедитор, на овога место Филип Николић бив. библиотекар правитељствени, а на упразњено место канцелисте Совјета постављен је Василије М. Трифуновић канцелиста Конторе.

Степеница су отворена:

При Суду вальвском подъ масомъ поч. Јанка Трифуновића изъ Палема 24 Априла.

При Суду ужичкомъ подъ масомъ поч. Спасоја Милошевића изъ д. Добрине до 25. Априла.

Продаваће се:

Управитељство в. Београда продаваће кућу Димитрија Несторовића 12 и 3 Априла.

ОГЛАСИ.

(1—3) Меану на друму Крагујевачкомъ до споменика, који жели купити или одъ Ђурђева дне подъ кирију узети, нека се подписаномъ пријави.

Голубъ Петровић, пензиониран Советникъ

(1—3) Кућу мою съ плацемъ у Крагујевцу више конака спрамъ куће г. Туцаковића продаемъ. Кој би имао волю исту купити, нека 10. Априла т. г. дође на лицитацију, коя ће се тога ради у Крагујевцу држати, и кадъ ће се кућа, ако добра цена изиђе, теслиmitи.

У Београду 29. Марта 1857.

Илија М. Ракић.

(1—3) У Аатулиной кући имаде о Ђурђевудне ове године за издавање један квартире, састоји се изъ 4 собе једне кујне са шпархертомъ и шпайзомъ, и једногъ одјеления у подруму. — Кој га жели имати нека се изволи пријавити притежателу у истој кући.

(3—3) При туторима масе поч. Костије Барловца бив. овд. трговца има једна сума масани новаца за издавање подъ интересе. Кој жели такову суму подъ интересе узети, нека се Ј. Куманди правител. банкеру пријави.

(1—3) Кодъ Тоше Поповића бирташа кодъ „Дампшифа“ има лепа Карловачка вина по два гроша ова. Кој жели на више узети може свитине добити.

(1—3) АНТОНИЈЕ ГОЙКОВИЋ пинтлеръ у кући својој на пияци издаје савъ горњи спратъ, кој се састоји изъ 4 собе, кујномъ, простра-

нимъ гонгомъ и подрумомъ, одъ идућегъ Ђурђева дна подъ кирију. Који би поченуты квартире желио имати, нека се притежателу, погодбе ради пријави.

ХАЙНРИХЪ ХИРШЛЬ. изъ Беча, што танцира и тргује са соби- ништвомъ шамештањемъ,

препоручује свою новоснабдѣвену продавничу найразличитији политирани ствари најновијегъ вкуса а цене врло евтине. Притоме прима се и наручбине, коју такође обећава најсавестније извршити. Обитава у Београду у здању „кодъ слена.“ (1—3)

(2—3) Подписані препоручује почитаемомъ публику садъ башъ изъ Беча дошање готове ХАЛДИНЕ, одъ разне величине, кроя и квалитета, подъ најевтинију цену. Наручбине такође примају се. Стовариште је у кући г. Шоповића у чаршији.

ФИЛИПЪ МОРТОНЪ.

изъ Беча.

Позивъ судејски.

Судъ Пожаревачки позива Тасу Димитријевића, који више парница при Суду има, и за когъ се незнано где је, да му до 31. Маја представи, или, ако му Судомъ постављен заступникъ по вольи нисе, другогъ избере, и тако парнице свое оконча.

Умолявају се сви гг. Пренумеранти да непремѣно са првимъ делижанцомъ пошљу предплату баремъ за ова прошала три месеца. А тако исто и они нека изволе што пре плати, који имају за прошлу годину давати.

ПРОДАЈА КУЋЕ.

Подписана продајемъ моју собствену кућу, съ плацемъ, дућаномъ са сокака и баштомъ, изъ слободне руке. Кућа иста наоди се у сокаку г. Доктора, Линдемаера, снаже шанца одъ варошь-капије идући на Теразије; у истој кући има 4 собе съ 1 кујномъ; а такође и у башти има једна кућа са једномъ собомъ и кујномъ. Башта је засађена лепомъ лозомъ и разнимъ воћемъ.

Ко би желио исту кућу купити, нека се подписаној ради погодбе у истој кући пријавити изволи.

У Беогр. 20. марта 1857.

Драга Т. Путника.

(3—3) Дајмо на знање, да је до сада у служби Високогъ Правитељства бивши, братъ нашъ МИЯИЛО съ нама одъ данасъ у заједничку трговину ушао.

У Беогр. 18. марта 1857.

БРАЊА БАРЛОВЦИ.